



PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Andrzej Duda

Warszawa, 3 listopada 2021 roku

Uczestnicy
uroczystości pogrzebowych
Księdza Infulata
Grzegorza Pawłowskiego
w Lublinie oraz Izbicy

Ekscelencje Księża Biskupi!
Czcigodni Kapłani!
Szanowni Państwo!

Z głębokim żalem przyjąłem wiadomość o śmierci Księdza Infulata Grzegorza Pawłowskiego – Jakuba Hersza Grinera, duszpasterza Polaków w Izraelu, ocalonego z Holocaustu, zasłużonego dla relacji polsko-żydowskich, niestrudzonego głosiciela Dobrej Nowiny i świadka historii, Honorowego Obywatela Puław i Lublina.

Śp. Ksiądz Infulat Grzegorz Pawłowski był osobowością niezwykle. Jako człowiek dwóch narodowości przekazywał prawdę o tym, że godność ludzka jest wartością uniwersalną. Przyjąwszy chrześcijaństwo, stał się jako kapłan opiekunem Polaków przybywających do Izraela, Jego drugiej Ojczyzny, a swoją postawą niestrudzenie udowodnił, że braterstwo i wzajemna solidarność są tym, co łączy oba nasze narody. Wdzięczny za ocalenie, podkreślał zawsze zasługi Polaków ratujących Żydów, a wierny swoim rodzinnym korzeniom, dawał świadectwo godności zakorzenionej w kulturze i tradycji. Przeszedł przez życie własną drogą, drogą wierności prawdzie i służby drugiemu człowiekowi. Wspierając duchowo i materialnie Polaków w Izraelu, dawał wyraz nadziei, która każe nam ufać, że dobro zawsze ostatecznie zwycięża.

W uznaniu zasług dla Rzeczypospolitej Polskiej postanowiłem nadać pośmiertnie Księdzu Infulatowi Grzegorzowi Pawłowskiemu Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski. Rodzinie i Bliskim Zmarłego składam wyrazy głębokiego współczucia.

Wieczny odpoczynek racz Mu dać, Panie!

PREZES RADY MINISTRÓW

Lublin, 3 listopada 2021 r.

Szanowni Państwo,
Uczestnicy Ceremonii Pogrzebowej,

z wielkim żalem żegnamy dziś śp. księdza infułata Grzegorza Pawłowskiego – Jakuba Hersza Grinera. Człowieka dwóch nazwisk, którego ocalone z Holokaustu życie okazało się niezwykłym spotkaniem dwóch wielkich tradycji religijnych – chrześcijaństwa i judaizmu, dwóch tożsamości – polskiej i żydowskiej, dwóch ojczyzn – Polski i Izraela. Kapłana, w którego przypadku określenie „człowiek dialogu” nabrało szczególnego znaczenia i głębi, zyskując wymiar najbardziej osobisty i uniwersalny zarazem. Z szacunkiem chylimy głowę przed świadectwem jego życia.

Ksiądz Pawłowski urodził się jako Jakub Hersz Griner w rodzinie zamojskich ortodoksyjnych Żydów. W czasie wojny stracił bliskich. Przeżył dzięki polskim rodzinom, od których otrzymał schronienie i nowe nazwisko. Po wojnie przyjął chrzest, a z biegiem czasu odkrył swoje kapłańskie i osobiste powołanie.

Realizował je najpierw w Polsce, a następnie w Izraelu jako katolicki duszpasterz wspólnot języka hebrajskiego i Polonii. Ksiądz Pawłowski był autorem katechizmu w języku hebrajskim oraz wielu innych książek. Tytuł jednej z nich – „Ocalały z Zagłady w służbie Mesjasza” – zwięźle oddaje to, w jaki sposób postrzegał swoje ocalone życie – jako dar, który zdecydował się poświęcić Bogu i innym ludziom.

Pracował niestrudzenie na rzecz budowy dobrych stosunków polsko-żydowskich, wielokrotnie publicznie dając świadectwo własnego doświadczenia w tym zakresie. Zawsze podkreślał, że Polska i Izrael to jego dwie ojczyzny i za każdą z nich oddałby życie. Znaczną część swojego życia poświęcił więc pracy na rzecz budowy ich dobrych relacji.

Bliskim śp. księdza Grzegorza Pawłowskiego – Jakuba Hersza Grinera składam najszczerze kondolencje. W świecie, który tak łatwo tworzy podziały i z najbardziej błahych powodów, wznosi mury, głos człowieka, którego doświadczenia najstraszniejsze skłaniają do tego, by budować mosty, to głos unikatowy, bezcenny. Zapamiętamy go z wdzięcznością.

Z wyrazami szacunku

Mateusz Morawiecki

Uczestnicy uroczystości pogrzebowej śp. ks. infułata Grzegorza Pawłowskiego



PATRIARCHATUS LATINUS - JERUSALEM

بطريركية القدس لللاتين

Prot. N. (1) 1075/2021

Jerozolima, 1 Listopada 2021

Ekscelencjo Księżę Arcybiskupie,

Z wielkim bólem przyjąłem wiadomość o śmierci ks. Grzegorza Pawłowskiego, Protonotariusza Apostolskiego i Kanonika Honorowego Kapituły Lubelskiej. Ksiądz Pawłowski pracując najpierw wśród Polaków w Izraelu, a potem w Wikariacie Św. Jakuba dla Katolików Języka Hebrajskiego dał się poznać jako Uczeń Jezusa Chrystusa i wierny sługa Kościoła.

Jego gorliwość duszpasterska szczególnie podczas pracy wśród rodzin oraz pomoc ubogim zasługują na najwyższy szacunek. Cierpliwie i posłusznie znosząc rozmaite tragedie życiowe oraz niedogodności, których w jego życiu nie brakowało, ukazywał zawsze Bożą Miłość jako przewyższającą wszelkie trudności, kłopoty i ludzkie dramaty. Jak powiedziałem podczas Mszy św. żałobnej, odprawionej w Jafie, w kościele św. Piotra, w którym ks. Grzegorz posługiwał przez ostatnie kilkadziesiąt lat: "Wierzimy głęboko, że ten człowiek we wszystkim, co robił, całym swoim życiem starał się prowadzić powierzony sobie Lud Boży do Chrystusa, pozostawiając nam przepiękne świadectwo życia kapłańskiego".

Nie mogąc przybyć na Uroczystości Pogrzebowe śp. ks. Grzegorza Pawłowskiego, zapewniam o swojej modlitwie i łączności duchowej. Oby Chrystus, któremu przez całe życie służył budując mosty pomiędzy ludźmi, społeczeństwami, państwami i religiami, sam takim "pomostem" będąc, przyjął go do Swojej Chwały.

Z modlitwą z Ziemi Świętej,



Pierbattista Pizzaballa
† Pierbattista Pizzaballa
Patriarcha Łaciński Jerozolimy

J. E. Ks. Abp. Stanisław Budzik
Metropolita Lubelski



Związek Gmin Wyznaniowych Żydowskich w RP
ועד הקהלות הקדושות בפולין
The Union of Jewish Communities in Poland

Warszawa, 2 listopada 2021 r.

Jaakow Cwi ben Mendel Griner, zwany przez rodzinę Hersz, a następnie ksiądz Grzegorz Pawłowski, był wybitnym człowiekiem, który potrafił nauczać nas wielu wartości życia. Chciałbym wspomnieć trzy ważne lekcje, których nauczył nas Reb Hersz:

1. Nigdy się nie poddawaj. Każdy człowiek w trakcie swojego życia staje przed różnymi wyzwaniami. Czasem walczymy, a czasem mamy ochotę poddać się. Reb Hersz w wieku dziesięciu lat nauczył nas, iż rezygnacja nie jest decyzją właściwą. Uciekł przed masowym rozstrzelaniem, w którym zginęły jego matka oraz siostra. A mógł się poddać. Biegając od domu do domu, z miasta do miasta, by przeżyć kolejny dzień, również mógł się poddać. Już w wieku dziesięciu lat Reb Hersz nauczył nas, by nigdy się nie poddawać.
2. Znajdź własną drogę. Reb Hersz odnalazł własną drogę. Nie jest to droga, jaką obrał każdy z nas tu obecnych. Jednak nauczył nas, iż każdy powinien znaleźć swoją własną drogę w życiu.
3. Nigdy nie zapomnij, skąd pochodzisz. Życie to długa podróż, często pełna zwrotów akcji. Mimo tego, nigdy nie powinieneś zapominać, skąd pochodzisz.

Reb Hersz – dziękujemy bardzo za wszystko czego nas nauczyłeś. Dołożymy wszelkich starań, aby lekcje te przeżyć jako hołd i wspomnienie tego wszystkiego, co dla nas zrobiłeś.

Szetehej zichrono baruch.

Niech twoja pamięć będzie błogosławieństwem.


Michael Schudrich

Naczelny Rabin Polski



Naczelny Rabin Polski

Związek Gmin Wyznaniowych Żydowskich w RP



REKTOR

KATOLICKIEGO UNIwersYTETU LUBELSKIEGO JANA PAWŁA II

Znak: RKR-0704-7/21

Lublin, dnia 26 października 2021 r.

Jego Ekscelencja
Abp Prof. Stanisław Budzik
Metropolita Lubelski
Wielki Kanclerz KUL
ul. Prymasa Kardynała S. Wyszyńskiego 2
20-950 Lublin

Ekscelencjo,
Najdostojniejszy Księżu Arcybiskupie!

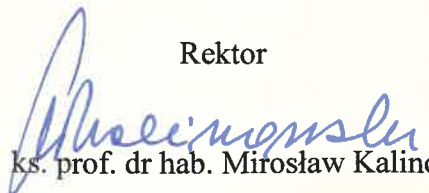
W imieniu władz rektorskich i społeczności Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II składam na ręce Ekscelencji głębokie i szczere wyrazy współczucia w związku ze śmiercią Księdza Infulata Grzegorza Pawłowskiego Jakuba Hersza Grinera, kapłana archidiecezji lubelskiej, wybitnego duszpasterza Polonii w Ziemi Świętej, honorowego obywatela miasta Lublin i miasta Puławy, świadka Holocaustu, który mimo traumatycznych doświadczeń był Człowiekiem niosącym pokój i nadzieję. Żegnamy wiernego i gorliwego kapłana, otaczanego szacunkiem i poważaniem duszpasterza, ambasadora polskiej Ojczyzny, Lublina i Lubelszczyzny oraz naszej *Alma Mater*.

W życie śp. ks. infulata Pawłowskiego wpisał się także Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II, z którym był On związany poprzez studia magisterskie i studia specjalistyczne w Instytucie Nauk Biblijnych oraz przyjacielskie kontakty w latach pobytu poza Polską. We wdzięcznej pamięci zachowujemy Jego szlachetną Osobę, zawsze otwartą i życzliwą, także dla naszego środowiska akademickiego, do którego chętnie powracał jako autor poruszających książek, by - jako *ocalały z zagłady* i ten, który w Jezusie rozpoznał swego Pana i Mesjasza - dzielić się swą wiarą, mądrością i doświadczeniem. Śp. ksiądz Grzegorz Pawłowski łączył w sobie dwie Ojczyzny – Polskę i Izrael, dlatego dewizę naszego Uniwersytetu: „Bogu i Ojczyźnie” mógł rozszerzać i propagować w Ziemi Świętej. Społeczność akademicka KUL dziękuje Mu za tę wierną posługę budowania mostów między ludźmi i promieniowanie optymizmem.

Łącząc się ze wszystkimi, których odejście śp. ks. infulata Grzegorza Pawłowskiego nappełniło bólem i smutkiem, trwamy w chrześcijańskiej nadziei i zanosimy ufną modlitwę. Niech Matka Boga i nasza Matka – Miriam z Nazaretu – odda Go z czułością w ramiona Miłosiernego Ojca, *Tego, Który jest, Który był i Który przychodzi*.

Requiescat in pace! Szalom!

Rektor


ks. prof. dr hab. Mirosław Kalinowski



Gniezno, dnia 22 października 2021 r.

Henryk Józef Muszyński
Arcybiskup Gnieźnieński
Senior

Czcigodny i Drogi Księżę Arcybiskupie,

Wczoraj dotarła do mnie wiadomość o śmierci niezwyklego kapłana Archidiecezji Lubelskiej, Ks. Infulata Grzegorza Pawłowskiego (Jakuba Hersz Grinera). Korzystam z tej okazji, by przesłać na ręce Księdza Arcybiskupa, Ordynariusza tejże Archidiecezji, serdeczne wyrazy wspólnoty, duchowej łączności i modlitwy.

Dziwnym zbiegiem Bożej Opatrzności miałem okazję, radość i zaszczyt spotykać śp. Księdza Infulata Pawłowskiego przy różnych okazjach właśnie w Lublinie. Był to człowiek i kapłan pod wieloma względami zupełnie niezwykle. Jako Żyd z pochodzenia, za przykładem św. Pawła, miał radość spotkać Chrystusa Zmartwychwstałego, któremu, jako Słudze Mesjasza, poświęcił swoje życie i tak właśnie nazywał siebie w książeczce „Kapłański testament sługi Mesjasza”. Zachowując swoją polską tożsamość i miłość do ziemskiej Ojczyzny, większość swojego życia kapłańskiego spędził jednak w przybranej Ojczyźnie Izraela jako kapłan, orędownik dialogu i apostoł zbliżenia opartego na wspólnych korzeniach Pisma Świętego, podwójnego - Mojżeszowego i Chrystusowego Przymierza.

Oprócz bogatego posiewu zrodzonego z Bożego Objawienia zasianego w duszach wiernych, i znanego tylko Bogu, pozostawił także pokaźną spuściznę w kilkunastu, i to pisanych wierszem, książkach. We wspomnianej wyżej publikacji, dostąpiłem zaszczytu napisania słowa wstępnego. Zgodnie ze swoim życzeniem, wyrażonym słowami:

„pragnę po swoim zgonie,
spocząć obok ukochanej matki,
która nosiła mnie w łonie,
na żydowskim cmentarzu w Izbicy mam już grobowiec
i tam spocznę jako sługa Mesjasza i pasterz Jego owiec”.

Włączam się całym sercem w dziękczynienie za ogrom dobra i wspaniałe świadectwo życia, wierności podwójnej, ziemskiej i nadprzyrodzonej tożsamości. Swoim budującym świadectwem, nacechowanym głęboką miłością, zaskarbił sobie wiele życzliwości, zarówno pośród Żydów, jak i Polaków żyjących w Ziemi Świętej i w dawnej, ziemskiej Ojczyźnie. Sam ogromnie budowałem się świadectwem i życiem śp. Księdza Infulata, któremu osobiście zawdzięczam wiele dobra. Dziś, wzywam słowa naszego Pana i Zbawiciela, który zapewnia: *kazdy, kto żyje i wierzy we Mnie, chociażby i umarł, żyć będzie* (J 11.25-26).

+ Henryk J. Muszyński

Jego Ekscelencja
Najdostojniejszy
Ksiądz Arcybiskup Stanisław Budzik
Metropolita Lubelski